

Hayalet Ormanında

– Mücella Pakdemir · 29 Kasım 2022

Hayalet ormanında gölgem yuttu bir devi.
Şahit oldu rüyamda, ak sakallı bir ravi.
Neler ettim bilseniz! Hepsi üç - beş dakika.
Hakikatler kurguyla güreşti filhakika.
Kaf Dağı'na tırmandım, tam üç buçuk adımda,
Bütün karını içtim, hem de bir yudumda.
Ebemkuşaklarına buluttan perde taktım,
Eteğinde Neron'un meşalesini yaktım.
Ateş böceklerini diziverdim hizaya,
Sonrasında fırlattım, yıldız yaptım uzaya.
Birkaç tabur karınca kafa tuttu ovada.
Yarım nefes üfledim; uçuştular havada.
Okladım kurbağanın kırkinci bacağına,
Gıdıkladım sineğin kırk arşın kucağını.
Kanatlanmış çakallar çıkıverdi kovuktan.
Kılıç ağaçkaktan, kalkanları tavuktan...
Fareler miyavladı; tekir kedim uludu.
Tefsirli mesel yazdı, yapay zekâ kel dudu.
Bu hâl üzerindeyken pire yedi dilimi.
Köpükten halat ile bit bağladı elimi.
İtiraf! Düş ülkesi bu ormanda doğmadım,

Dođar dođmaz leyleđi kordonumla bođmadım.

Velhasıl, mübalağa sanatıdır niyetim.

Cevre hiç geçit vermez yahři cibilliyetim.

Mücella Pakdemir